

Lapset laulavat

Aug. Strindberg.

Oi terve, kiltti aurinko,
pois ajoit pohjatuulen;
sa koko talven nukut
taas näytät hymy-
Maa lämmin... vaa se
ja anta... at;
luo... in, laineille,
...psilaumat
... kiltti aurinko,
...se vettä, maata;
nyt helkkyy laulut, viulut jo,
nyt tanssimast' ei laata.
Suom. Aarni Konta.

VANDALIA, MONT.

Tämä on ensikerta, kuin kirjoitan Toverittareen. Meillä on neljä lypsylehmää. Sitten on kaksi hehoa ja kaksi puoli vasikkaa ja kaksi lehmän vasikkaa.

Meillä on kuusi hevosta ja yksi satula hevonen ja neljä työhevosta. Ja meillä on myöskin varsa. Kanoja on kaksikymmentä, jotka muni- vat ja hautomassa on kahdeksan kanaa. Yhdellä kanalla on kolmetoista pikku poikasta. Meillä on yksi iso kissa ja sillä on pikku kissa. Minulla on kolme siskoa ja yksi veli. Niiden nimet ovat: Ida, Anna, Elma ja Sale. Minä olen kahdeksantoista vuoden, kahden kuukauden ja kahdenkymmenen päivän vanha. Minä olen neljännessä luokassa koulussa. Meidän opettaja meni kotiaan käymään, eikä tullut takaisin, niin meillä ei ole nyt koulua.

Minä lopetan täälläkertaa. Kirjoitan taas toisen kerran enempi.
Lilla Silver.

CLEVELAND, OHIO.

Haloo kaikki Toverittaren lukijat! Tämä on ensimmäinen kerta, kun minä kirjoitan Toverittareen. Minä olen 10 vuoden vanha. Pääsen kansakoulussa viidenteen A. Siakoni Jenny, joka on 9 vuotias, pääsee neljänteen B.

Ihanneliitto ja sunnuntai koulu oli täällä talvella S. S. Osaston haalilla. Nyt on meillä kesäloma. Ihanneliitolta oli koulun loppajaisiltama toukok. 29 p. Siellä oli paljon ohjelmaa lapsilta. Puheen siellä esitti seä Rosengren, juhlarunon Toini Laine. Runon oli kirjoittanut setä Rutanen. Kappale "Yhteishaudalla" esitettiin myös, sekä paljon muuta ohjelmaa.

Kesäkoulu alkaa elokuussa. Titi Selma Loukola tulee meidän opettajaksi. Toivon, että kaikki suomalaiset lapset Clevelandissa tulisivat kouluun. Titi Selma on hyvä opettaja. Lopetan jo kirjeeni. Toivon hauskaa kesää kaikille pienille Toverittaren lukijoille. — Toivoo:
Helme Holm.

SOPIMATONTA RANKAISU- SUA

San Franciscossa, Calif., on käsiteltävänä oikeudessa allaoleva lapsen rankaisu-juttu. Sopii- pa ajatella, onko tuontapainen teko oikea?

"Lasten leikkikoulussa käytännönnotettu rankaisukeino 'maksaa samalla teolla' tulee koetukselle poliisioikeudessa, kun Mrs. Louise Q. Lylen juttu tulee esille.

Mrs. Lyle, Charing Crossin lastentarhan johtaja, on syytettyä 4-vuotiaan Carrol Kent Cooperin räkkäyksestä, jonka käsivarren hänen väitetään polttaneen tulikuuma kahvelilla.

Lastentarhoissa on käytännössä se teoria, että mikään rankaisukeino ei ole tehokas, ellei lapsen mieleen painaudu hänen tekonsa turmiollisuus. Kun siis Carrol jatkuvasti leikki tulitikuilla vastoin Mrs. Lylen ohjei-

Lasten Osasto

ta, niin koetti opettajatar painaa lapsen mieleen tietoisuuden, että tulitikut synnyttävät vaarallisen kuumuuden syttyessään palamaan. Kokeeksi hän poltti oppilaan käsivartta.

Mrs. Lyle, joka myöntää tehneensä teon, sanoo ensin koettaneensa kahvelia omaan käsivarteensa. Lastentarhassa käyvien lasten äidit ovat mielipiteissään jakautuneet tämän rankaisumettelyn suhteen."

Keskustelu asiasta

(Suomennos.)

HENKILÖT: Paul Tillson, nuori konttorilapalainen; neiti Primrose, pikakirjuri.

(Näyttämö on nykyääninen konttorihuone, nykyaikaisessa liikerakennuksessa. Ovi perällä johtaa rakennuksen käytävälle, kummallakin puolen ovea korkeat asiakirjakapinit. Isännän pöytä oikealla ja tuoli tyhjänä. Apulainen Tillsonin pöytä on peremmällä ja Tillson istuen yleisöön päin. Vasemmalla on kirjoituskoneen ääressä neiti Primrose. Tillson on siisti, älykäs näköinen, hyvin puettu nuorukainen noin 19—20 vuotias. Neiti Primrose, on myöskin kerran ollut nuori, ja kaunis, mutta nyt jo ohi ruusuksen rakkauten iän. Esiripun noustessa soi telefonti Paulin pöydällä.)

Paul — (Puhuen telefontin.) Yes, tämä on Main 4562. Tämä on Tillson joka puhuu. — Sanotte, että se on kahden huoneen asunto, kalustettu, kylpy ja keittiö erikseen? Juuri selaista olen etsinyt. Voin käydä katsomassa kello viiden jälkeen. (Katsoen kelloaan) Noin kahden tunnin kuluttua. Yes. Hyvä on. Kiitoska.

Neiti Primrose (joka on pysähtynyt työssään kuuntelemaan, vakuuten romantiikkaa). — Mitä Paul! Mitäs sinä nyt hommaat? Etsit kalustettua huonetta keittiön kanssa. Menekö naimisiin?

Paul — En aivan.

Neiti P. — Et aivan. Se kuuluu epämääräiselle.

Paul — Se on epämääräistä.

Neiti P. — (Koettaen salata utelaisuutensa.) — Tässä näyttää pillevän jokin syvälinen salaperäisyys.

Paul — Te opettatte nuorten miesten sunnuntai koululuokkaa, ettekö, neiti?

Neiti P. — Kyllä. Mutta mitä sillä on sen asian kanssa tekemistä, että sinä vuokraat huoneen?

Paul — Mitä sanoisitte, jos joku luokkanne nuorista miehistä sanoisi teille, että alkoo asua yhdessä tyttön kanssa, jonka kanssa ei ole naimisissa.

Neiti P. — (Kauhistuneena.) — Ei yksikään minun luokkan! nuorista miehistä sanoisi sellaista.

Paul — Ehkä ei; he eivät olisi niin rehellisiä.

Neiti P. (terävästi) — Se ei ollut minun tarkoitukseni, ja sinä tiedät sen. Tarkoitin, että ei kukaan niistä nuorista miehistä eläisi sillä tavalla.

Paul — Sekin on mahdollista. Useimmat heistä ottavat rakkautensa vähemmän vastuunalaiselta kannalta.

Neiti P. — (täysin suuttuneena) — Paul Tillson, sinä olet kerrassaan hävytön. Jollat sinä nyt laske pelkkää leikkiä, niin et todellakaan ole sellainen poika kuin olen luullut sinun olevan.

Paul — Niinhän se on. Voisin istua täällä kaikki päivät hautoen mielelläni mitä fristaisempia ajatuksia.

kunhan vaan pidän suuni kiinni ja te kunnioittaisitte minua kunniallisena miehenä, kun ette ole nähneet minun tulevan halvasta hotellista kello kahden alkaen yöllä naisen seurassa. Mutta kun puhun todellisesta asiasta, suoraan ja peittelemättä, pidätte te sen hävyttömyytenä. Kuka pyysi minua selittämään mitä varten etsin vuokrata perhe-asunnon?

Neiti P. — Kai minä sitä utelin, eikä se suinkaan ollut minun asiani.

Paul — (hyväntahtoisesti) — Oikein sanottu. Se ei ole aivan teidän asianne. Mutta siitä huolimatta en ollenkaan tahdo kieltäytyä keskustelemasta asiasta kanssanne, jos todellakin voitte olla järkevä ja unhoittaa sen, että olette sunnuntai koulun opettaja.

Neiti P. — (närkästyneenä) — Minkätähden pitäisi minun unhoittaa se, että olen sunnuntai koulun opettaja?

Paul — Sentähden, että tämä ei ole mikään valmiiksi kuluttava moraalikysymys. Tässä on kysymys todellisesta elämästä, eikä mistään novellikertomuksesta. Minä en tiedä miten tämä kertomus tulee päättyvänsä. Seuraava luku minua huolettuu. (hän nousee tuoliltaan ja nojaa pöytänsä kulmaan joka on lähimpänä Primrosea ja katsoo häneen tarkkaavaisesti.) Viitsittekö kuunnella?

Neiti P. — (lauhtuneena ja uteliasna) — Kyllä Paul. Anna minun kuulla se kertomus.

Paul — Asia on näin. Joku aika sitten tapasin tanssiaisissa pikku tyttön. Hän oli silloin työssä telefontihtiöllä varatyttönä. Pidän hänestä. Hän on kaunis ja kokematon — kokematon siinä suhteessa miten pitää huolta itsestään. Tapasin hänet useamman kerran sen jälkeen. Vein hänet pari kertaa teatteriin ja kerran tansseihin. Tapasin hänet taas joku päivä sitten. Hän on työtömänä — pantu pois valialkaisesti työstä — eikä tiedä pääseekö enään takaisin telefontihtiölle. On etsinyt muuta työtä, vaan ei ole löytänyt. Hän oli joutumassa toivotto- maan mielentilään — enkä minä pitänyt siitä seurasta missä hän oli joutunut kulkemaan. Tyttö, jonka kanssa hän asuu tietää liian paljon ja ne miehet, jotka siellä käyvät eivät näytä huotettavilta. Kun tapasin hänet, oli hän kovin epätoivoinen — ei tiennyt miten voisi maksaa osansa asuntovuokrasta. Istuilimme Lakewood puistossa ja keskustelimme asian selväksi siellä — sen jälkeen kun olin pakoittanut hänet syömään kunnan aterian ravintolassa. Lupasin pitää huolen hänestä kunnes hän löytäisi työtä ja pääsisi jälleen jalolleen.

Neiti P. — Taaskin kauhistuneena) — Ja sekö on mielestäsi oikea tapa pitää huolta kunnan työstä? Luuletko todellakin, että on oikein, että pyytää hyvää tyttöä — asumaan yksin kansasasi?

Paul — Kahden huoneen asunnossa.

Neiti P. — Ja pidätkö sen oikeana hyvää tyttöä kohtaan?

Paul — Mutta ehkä ei hän ole aina ollut se mitä te suvaitsette kutsua hyväksi.

Neiti P. (Yhä enempi kauhistuneena) — Ja sinäkö eläisit yhdessä sellaisen naisen kanssa?

Paul — Siinä te nyt taas olette. Pidätte pahana sitä, jos asun yhdessä hyvän tyttön kanssa ja kauhistutte sitä jos hän ei ole hyvä.

Neiti P. — Se on epämoraalista kummassakin tapauksessa. (heitteä kirjoituskoneen tukin vihaisesti takaisin).

Paul — Mutta utelaisuutenne tyydytykseksi. —

Neiti P. (Vihaisesti) — En ole utellas.

Paul — Olettepa varmastikin. Kaikki naiset ovat uteliaita siitä mitä he kutsuvat toisen naisen kunniaksi. (neiti P. yrittää keskeyttää mutta Paul jatkaa tyyneesti) Utelaisuutenne tyydytykseksi, voim mainita, että hän — kun hän oli vielä aivan pikku tyttö syntymäpäivässään, joku nukenkasvojen kunnotton lujus otti häneltä sen mitä te kutsutte hyvydeksi. Hän kertoi minulle siitä toisena iltana ja se asia on palannut hänen mieleltään altituisesti. Kehoitin häntä unhoittamaan sen. Nyt, kuulkaa. Hänellä ei ole ystäviä eikä omaisia. Hänellä ei ole mitään ammattia. Hänen elämänsä on ollut vastamäkeen kipeämistä siitä saakka kun hänen ainoa turvansa, tätinsä kuoli. Hän on epätoivoinen, kuten jo teille sanoin. Ja viime viikkojen kuluessa on hän joutunut henkilöiden seuraan, joista minä en pidä (rypistää kulmiaan ankarasti). Hän joutuu huonolle tielle mahdollisesti, jos ei joku auta häntä pian.

Neiti P. — (hämmästyneenä ja hölmistyneenä) — No, empä ikinä!

Paul — Ei, ette ikinä ole sellaisen kokemuksen läpi käynyt. Mutta sellaista tapahtuu joka päivä ympärilläni — tarkoitan, että tyttöjä joutuu huonolle tielle siitä syystä etteivät voi ansaita kylliksi voidakseen elää kunniallisesti.

Neiti P. — (Halveksuvasti) — Ja maksuksi siitä, että pidät huolen hänestä — (epäroiden) — ajot sinä tehdä hänestä rakastajattaren itsellesi?

Paul — Jos minä sitä vaan etsin, niin ei minun tarvitsisi kustantaa perheasuntoa sitä varten. Elävä nuori mies saa paljonkin muutama teatteriticketin ja päivällisen hinnalla. Tiketti ilkkuvinkuvinkin tuo jo jotain — valkeat kovin hienoa.

Neiti P. — Paul Tillson!
Paul — Minä vaan kerroin totuuden.

Neiti P. — Ja sinä siis väität, että tämä tulee olemaan oikeata Virginian ja Paulin elämää yksityisasunnossa?

Paul — (olkaisten) — Kahden huoneen asunnossa. Ei, en minä väitä mitään sellaista. Olen kahdenkymmenen ikäinen — ja olen vaan ihminen. Terveytteni myöskin on hyvä. Mutta se ei ole pääasia, todellakin, en ole sitä tullut ajatelleksikaan ennenkuin te siitä mainitsitte.

Neiti P. — (suuttuneena) — Minä en sitä maininnut.

Paul — Suokaa anteeksi, mutta kyllä te siitä mainitsitte.

Neiti P. — (saarroksen joutuneena) — No, miksi et mene naimisiin hänen kanssaan, jos luulet että sinun tulee pitää hänestä huoli?

(Jatk.)

Halutaan tietää

Missä on tuttavani ADOLFIINA NYSSÄLÄ, kotoinen Lappajärveltä. Hän oli New Yorkissa viime talvena. Ole hyvä ja anna osoitteen jos ei hän itse tätä huomaa, niin jos joku hänen tuttavistaan huomauttais; hänelle. Osoitteeni on: SELMA YLLI-NEN, McCintosh Springs, Ont., Can.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA
LÄÄKEKIRJAA — No. 5

Sinä on yli 25 miesten ja naisten tautila sellettynä. Kun myöskin täydellinen luotto suomalaisista kotilääkkeistä. Mitä jokainen voi itse valita soivan lääkkeen taudilleen, samaten myöskin lääkkeiden hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan test-suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monta kymmentä vuotta.

Tämän kirjan saatte vapaasti ja pitää sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa hembuukilääkkeitä ja hembuuki-tohtoreita.

—Lignellin Anteekei on suuri—
—Suom. Apteekeittile Yhtävallöiss—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.